

Het boek Job

Het boek Job is een groots literair werk. Het is namelijk geschreven in de Hebreeuwse dichtvorm, behalve hoofdstuk 1+2 en het einde van het boek.

Ook de toespraken van Job's vrienden zijn in de Hebreeuwse dichtvorm opgeschreven, dus toen ze in werkelijkheid met Job spraken, was dat niet in dichtvorm.

Het is dus een literair bewerkt boek van gebeurtenissen, die werkelijk hebben plaats gevonden in het leven van Job.

Luther zei van dit bijbelboek: "Het is het grootste en mooiste van alle bijbelboeken".

In een goed Nederlands woordenboek staan woorden en gezegden, die rechtstreeks afkomstig zijn uit het boek Job. De figuur van Job is dus nog actueel in Nederland en daar buiten.

- Wanneer iemand veel geduld opbrengt in één of ander lijden, dan wordt van zo iemand gezegd dat hij of zij "een Jobsgeduld heeft.
- En wanneer iemand door een auto ongeluk om het leven komt, en de familie wordt daarover ingelicht door de politie, dan hebben we het over een Jobstijding.
- Of wanneer een christelijk gezin een klein kind moet verliezen, dan wordt soms boven de rouwkaart geschreven: "De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd." (Job 1:21).
- En sommigen van u kennen mogelijk het christelijke lied, dat begint met de woorden: "Ik weet, dat mijn Verlosser leeft" (Job 19:25).

Er zijn twee theologische uitleggingen voor de betekenis van de naam Job. De ene zegt dat zijn naam "de

aangevochtene" betekent en de ander zegt: nee, zijn naam is van een Arabisch werkwoord afgeleid en betekent "de vrome". Als we beide uitleggingen van zijn naam combineren, dan houden we het op: "de aangevochte vrome".

Laten we niet denken bij het lezen van het boek Job, dat zulke beproevingen die hem overkwamen, ook ons zullen overkomen.

Onze goede en barmhartige hemelse Vader is – zoals 1 Cor. 10:13 ons leert - getrouw, die niet zal gedogen, dat wij boven vermogen verzocht worden, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat wij ertegen bestand zijn.

Wij worden dus nooit boven vermogen verzocht; dat zal God niet gedogen.

Job was in zijn tijd wereldkampioen in de godsvrucht want God zegt van hem in 1:8 *Want niemand op aarde is als hij, zo vroom en*

oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad.

Hij kreeg zagezegd een speciale behandeling die hem (1) enerzijds gering maakte in eigen ogen en (2) anderzijds meer inzicht gaf in de majesteit en soevereiniteit van God.

Aan het einde van de beproeving kroonde God hem met meer zegen dan hij ooit daarvoor ervaren had.

Jacobus 5:11 vertroost ons met de woorden *gij hebt van de volharding van Job gehoord en gij hebt uit het einde, dat de Here deed volgen, gezien, dat de Here rijk is aan barmhartigheid en ontferming.*

Van belang is, dat Job in de beproevingen niet zondigde met zijn mond. We lezen meerdere keren van hem: *In dit alles zondigde Job niet en schreef Gode niets ongerijmds toe.*

God doseert onze beproevingen. Hij wil om te beginnen ons leren om niet te zondigen met onze

mond als we een lekke band krijgen of een kras op onze nieuwe auto. Of als een klein kind tegen ons aan stoot en er koffie gemorst wordt op onze nette kleren.

- Het boek Job handelt over het probleem van het lijden.
- De hemelse achtergrond van Job's lijden wordt onthuld.
- Job blijkt de inzet te zijn van een strijd tussen God en satan.

De satan beweert namelijk tegen God, dat Job de Heere dient om het profijt en als dat wegvalt, zal die vroomheid ook wel overgaan.

Gods houding ten opzichte van deze beschuldiging is zo iets als: "nu, dat zullen wij dan wel eens zien!" Hij laat de satan toe om Job van alles te beroven en zie: Job doorstaat de proef!

Maar dan zegt de satan, dat de proef niet zwaar genoeg was. En satan krijgt toestemming om Job met boze zweren te slaan, maar

onder de voorwaarde, dat Job er niet aan mag sterven.

Ook hier komt Job er goed door. Nadat zijn vrouw tot hem zegt God vaarwel te zeggen lezen we in Job 2:9 zijn reactie:

Zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet? En dan de prachtige woorden: "In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet."

We gaan lezen in Job 1:1 en verder:

1 Er was in het land Us een man, wiens naam was Job, en die man was vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad.

2 Hem werden zeven zonen en drie dochters geboren.

3 Zijn bezit bestond uit zeventuizend stuks kleinvee, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezinnen en een zeer grote slavenstoet, zodat

deze man de rijkste was van alle bewoners van het Oosten.

Sommige schriftkenners beweren dat het land Us vermoedelijk lag in het zuidoosten van Palestina. Andere schriftkenners zeggen dat dit land mogelijk daar lag, waar de Eufraat en de Tigris stromen, ergens achter Damascus.

Dit lijkt het meest aannemelijk want in Genesis 10:21/23 wordt Us genoemd als de kleinzoon van Sem, en die leefde in het gebied waar de Eufraat en de Tigris stromen. Job wordt in vers 3 de "rijkste van alle bewoners van het Oosten" genoemd.

Gezien de leeftijd van Job (circa 210 jaar) leefde hij waarschijnlijk in de tijd van de patriarchen, en dat zijn de aartsvaders, die nog zulk een hoge leeftijd bereikten.

Aan het einde van het boek Job wordt geschreven dat hij na zijn beproeving nog 140 jaar leefde

en schriftkenners schatten zijn leeftijd op ongeveer $70+140=210$ jaar.

Zijn bezit : Allereerst in vers 2 Het geluk, waarmee God zijn vroomheid bekroont, komt allereerst uit in de rijke kinderzegen die God hem en zijn vrouw schenkt. Volgens Psalm 127:3 een bijzondere gunst van God (zie, zonen zijn een erfdeel des Heren, een beloning is de vrucht van de schoot).

God beloonde Job's vroomheid ook met overvloedige rijkdom: 7000 stuks kleinvee, 3000 kamelen en kamelen deden dienst als vervoermiddel; dit wijst op een uitgebreid grondbezit van Job en handelsverkeer.

500 span runderen (runderen worden paarsgewijs als trekdiere gebruikt, vooral voor de ploeg. Daaruit blijkt dat Job ook landbouw op grote schaal uitoefende).

500 ezelingen (de ezeling geldt in het Oosten voor kostbaarder bezit dan de ezel, niet alleen om haar lichtere gang, maar ook met het oog op de fokkerij).

En een zeer grote slavenstoet om dit grote bedrijf in de running te houden.

4 Zijn zonen nu plachten een feestmaal aan te richten, ieder op zijn beurt (dit duidt mogelijk op verjaardagen) in eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit met hen te eten en te drinken.

5 Telkens wanneer de dagen van het feestmaal om waren (in het Oosten was het gebruikelijk dat zo'n feest een week kon duren), ontbood Job hen en heiligde hen; hij stond dan des morgens vroeg op en bracht voor ieder van hen een brandoffer,

Want Job dacht: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd en in hun hart God vaarwel gezegd. Zo deed Job altoos weer.

Uit vers 13 blijkt dat er bij deze feestmaaltijden ook wijn geschonken werd en Job was er beducht voor dat zij in hun feestvreugde zich te buiten zouden gaan en door onmatigheid Gods geboden zouden overtreden.

6 Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de Here te stellen, en onder hen kwam ook de satan.

Blijkbaar hield God om het zo te zeggen: "inspectie zittingen". Met de "zonen Gods" worden de engelen bedoeld. Ook de gevallen engelen waren oorspronkelijk goede engelen en volkomen schoon en gaaf door God geschapen.

De "zonen Gods" kwamen om zich voor de Heere te stellen, en onder hen kwam ook de satan.

Doordat dit in het boek Job vermeld staat, wordt ons de hemelse achtergrond van Jobs leven en beproevingen duidelijker.

7 *En de Heere zeide tot de satan: Vanwaar komt gij? En de satan antwoordde de Heere: Van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb.*

8 *Toen zeide de Heere tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, zo vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad.*

God is blij met Job; Hij noemt hem "mijn knecht". En waarom is Hij zo blij met hem: "niemand op aarde is als hij, zo vroom, oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad".

Job was in de ware zin des woords een vroom man, een integer man die God zocht en diende. Hij was ook oprecht en dat is eerlijk. Hij was een man die God vreesde en respect voor Hem had en dat uitte zich in het feit dat hij "week van het kwade".

Hij onderzocht het kwade niet. Een christen schreef eens:

"onderzoek nooit de brede weg." Nee, Job week van het kwade. Dat zo'n hart en gezindheid ook in ons altijd gevonden mag worden door God.

9 *En de satan antwoordde de Heere: Is het om niet, dat Job God vreest?*

Satan bedoelt te zeggen dat Job God dient om er zelf beter van te worden. "Hij dient U om het profijt". De uitdaging van satan luidt: Neem zijn bezit weg en hij zegt U openlijk vaarwel!

God had zijn trouwe dienstknecht en zijn huis en al wat hij bezat beschermd en gezegend:

10 *Hebt Gij zelf niet hem en zijn huis en al wat hij bezit aan alle kanten beschut? Het werk zijner handen hebt Gij gezegend, en zijn bezit is zeer toegenomen in het land.*

11 *Strek daarentegen uw hand uit en tast alles aan wat hij bezit; of hij U dan niet openlijk zal vaarwel zeggen!*

De satan daagt God uit tot een soort van weddenschap en God gaat hier op in.

12 En de Heere zeide tot de satan: Zie, al wat hij bezit, zij in uw macht; alleen tegen hemzelf zult gij uw hand niet uitstrekken.

Toen ging de satan van des Heren aangezicht heen.

Uit de verzen 13 t/m 20 blijkt dat Job op één dag door een aantal rampen al zijn bezit aan vee en een groot aantal knechten en al zijn kinderen kwijt raakt.

De reactie van Job zijn de bekende woorden in de verzen 21 en 22:

De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd. In dit alles zondigde Job niet en schreef Gode niets ongerijmds toe.

De satan is niet tevreden met dit resultaat en daagt God opnieuw

uit. We lezen dat in Job 2:1 t/m 10:

De satan krijgt permissie om Job te beproeven met ziekte en hij sloeg Job met boze zweren van top tot teen (v.7)

De satan krijgt het ook nog voor elkaar om de vrouw van Job aan zijn kant te krijgen en dat lezen we in de verzen 9 en 10:

9 Toen zeide zijn vrouw tot hem: Volhardt gij nog in uw vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf!

10 Maar hij zeide tot haar: Zoals een zottin spreekt, spreekt ook gij; zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.

Maar als dan de genezing uit blijft, komt het "waarom" bij Job naar boven.

Dat blijkt uit hoofdstuk 3 de verzen 11-12-16-20-23.

Van zijn drie vrienden kan het volgende in het kort gezegd worden:

Ze begonnen bijzonder goed en leefden zich het lijden van hun vriend Job in door niets tegen hem te zeggen:

Job 2:14 En zij zaten bij hem op de grond, zeven dagen en zeven nachten; niemand sprak tot hem een woord, want zij zagen, dat zijn smart zeer groot was.

In het kort kan van de toespraken van zijn vrienden het volgende gezegd worden:

Elifaz was aanvankelijk vriendelijk in zijn benadering; hij wordt vuriger als Job aan zijn onschuld vasthoudt en krijgt daardoor wat antipathie tegen Job.

Elihu (de laatste spreker) zegt ook wijze dingen zoals in Job 36:15 waar hij zegt:

Juist door zijn ellende redt Hij de ellendige, en door de verdrukking opent Hij hun oor.

Paulus haalt in 1 Cor. 3:19 een woord van Elifaz aan als volgt: "*want er staat geschreven: die de wijzen vangt in hun sluwheid*" Die uitspraak van Elifaz staat in Job. 5:13.

Hoewel er niemand op aarde was zo vroom als Job, wilde God hem door het lijden tot nog grotere heerlijkheid brengen.

In Hebr. 2:10 staat: *Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken.*

Dat is Gods grote doel met ons; Hij wil vele zonen (soms door lijden heen) tot heerlijkheid brengen. Zijn heerlijkheid zijn o.a. zijn deugden. God wil ons veranderen naar het beeld van Jezus en dat gaat door lijden heen.

Bildad benadert het lijden van Job theologisch.

Zegt uiteindelijk tegen Job dat hij onzin zit te kletsen.

Sofar (de jongste van de drie) spreekt als een "Jan met de botte bijl". "Je moet wel een gigantische zondaar zijn dat dit jou overkomt."

Maar Job roept het uit in Job 16:19/20

Maar ook nu, zie mijn Getuige is in de hemel, mijn Pleit bezorger in den hoge. Ook al bespotten mij mijn vrienden, nochtans richt zich mijn oog schreiend op God.

Uit Job 31 blijkt de vroomheid en oprechtheid van Job:

I Ik had met mijn ogen een verbond gesloten, hoe zou ik dan een maagd hebben aangezien?

Hier wordt mee bedoeld: een maagd aanzien om haar te begeren. Dat deed Job niet, hoewel hij niets wist van de woorden van Jezus in Mt. 5:28 *Een ieder, die een vrouw*

aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd.

Job 31:7 *Indien mijn tred van de weg is afgeweken; mijn hart mijn ogen heeft gevolgd. Dus Job zag wel eens wat, wat niet deugde. Hij zag wel eens onrecht of onreinheid: maar zijn hart volgde zijn ogen niet.*

Job 31:25 Job verheugde zich niet, omdat zijn vermogen zo groot was.

God bracht een keer in het leven van Job, toen hij voor zijn vrienden gebeden had (Job. 42:10) en zijn bezit kreeg hij dubbel terug.

Zijn vrienden bedoelden het goed maar beoordeelden de oorzaak van zijn lijden verkeerd. Dit deed Job pijn maar hij bad voor hen en vergaf hen en daarna bracht God een keer in het leven van Job.

Opnieuw kreeg hij 7 zonen en 3 dochters en als aards extraatje wordt nog genoemd: *In het*

ganse land vond men geen vrouwen zo schoon als de dochters van Job.

Wat zijn dochters betreft: Job gaf aan zijn dochters mooie en leuke namen. Hij noemde zijn eerste dochter *Jemima* en dat betekent: duifje. Ze noemden hun dochter ons duifje.

Hij noemde zijn tweede dochter *Kezia*. Uit de schors van de kassia plant wordt kaneel bereid. Haar naam betekent dus ongeveer: geurig als kaneel. Men zou kunnen zeggen: zij noemden hun dochter "ons kaneeltje".

Zijn derde dochter noemde hij *Kerenhappuch* en dat betekent letterlijk: zalfhoorn. Een hoorntje met geurende zalf. Men zou kunnen zeggen: zij noemden hun dochter "ons zalfhoortje".

Tot slot nog drie schriftwoorden uit het nieuwe testament die voor ons gelden:

Jac. 5:11

Zie, wij prijzen hen zalig, die volhardt hebben; gij hebt van de volharding van Job gehoord en gij hebt uit het einde, dat de Here deed volgen, gezien, dat de Here rijk is aan barmhartigheid en ontferming.

1 Cor. 10:13

Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.

Hebr. 2:10:

Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken.

Job werd gezegend met aardse zegeningen als beloning na zijn lijden. Voor ons in het nieuwe verbond gelden hemelse zegeningen. En zoeken wij eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid dan zal al het

andere ons bovendien
geschonken worden (Mt. 6:33)..

Een hemelse zegen is dat God
ons geroepen heeft tot het
verkrijgen van de heerlijkheid
van onze Here Jezus Christus (2
Thes. 2:14) en die heerlijkheid
bestaat o.a. uit zijn deugden, de
vrucht van de Geest. Dat zijn
hemelse zegeningen.

En onze hemelse Vader wil ons
door lijden heen tot die
heerlijkheid brengen.